

МОЛОДИЙ КОМУНАР

Орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМУ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Четвер, 20 січня 1983 року

№ 9 (3205).

Ціна 2 коп.

ГРОМАДСЬКО-ПОЛІТИЧНА АТЕСТАЦІЯ

«Ленінський залік, — підкреслювалося у звітній доповіді ЦК ВЛКСМ XIX з'їзду Ленінського комсомолу, — комплексна форма ідейно-політичного, трудового і морального виховання молоді. Його зміст повинен постійно удосконалюватися».

Стаж Ленінського заліку в комсомолі становить більше десяти років. Сьогодні йому належить провідна роль в системі комуністичного виховання молоді. Статистика свідчить, що серед учасників Ленінського заліку майже в два рази більше активістів, передовиків виробництва, ніж серед решти членів колективу. Участь у заліку сприяє зростанню не тільки трудової активності, а й політичної грамотності юнаків і дівчат, виховання у них почуття відповідальності за долю соціалізму, відданості Батьківщині.

За традицією щороку в січні—лютому в комсомольських організаціях країни проходить громадсько-політична атестація учасників Ленінського заліку. На ній іде принципова розмова про те, як юнаки і дівчата виконують свої особисті комплексні плани, громадські доручення, як підвищують свій ідейно-політичний і культурний рівень.

Цьогорічна громадсько-політична атестація учасників Ленінського заліку «Рішення XXVI з'їзду КПРС — в життя!» позначена особливими рисами. Непередбачено завершилася трудова ударна вахта молоді, присвячена 60-річчю ювілею Союзу РСР, упевнено почато новий рік одинадцятиріччя, зроблено перші кроки в реалізації Продовольчої програми СРСР, інших важливих партійних накреслень. Словом, молодим трудівникам полів і ферм, фабрик і заводів, будов і сфери обслуговування, транспорту і зв'язку, школярів і учням професійно-технічних училищ є про що звітувати перед своїми колективами і комсомольськими організаціями.

Громадсько-політична атестація повинна мати колективний характер, проводитися на комсомольських зборах в первинних організаціях і групах.

У комсомольських організаціях області ввійшло в практику створення атестаційних комісій, до складу яких, крім членів комітету, входять представники адміністрації і профспілки. Результати громадсько-політичних атестацій, їх високий організаційний і політичний рівень доводять доцільність створення таких комісій на місцях. Бо їх діяльність не обмежується щорічною атестацією учасників Ленінського заліку; комісії працюють протягом року, час від часу аналізуючи виконання особистих комплексних планів, проводять проміжні атестації.

Шість розділів у особистому комплексному плані учасника заліку. Що за рядками, написаними юнаком чи дівчиною під кожним з розділів? Творча програма самовиховання, де враховано можливості кожного і всього колективу, близькі і далекі цілі, прагнення молоді людини жити і трудитися повнокровно, натхненно, чи безліки: «поліпшити», «посилити», «ходити в кіно», «відвідувати політзаняття»? Саме це треба насамперед виписати на громадсько-політичній атестації з тим, щоб допомогти кожному учаснику якнайповніше проявити свої здібності і можливості у наступному етапі Ленінського заліку,

щоб покласти край формалізму, уникнути надалі дублювання і паралелізму в складанні особистих комплексних планів.

Комсомольські організації області мають великий досвід проведення Ленінського заліку, організації громадсько-політичних атестацій. Там, де живуть і працюють на Ленінський залік, де проповідать проміжні атестації, там справи йдуть добре, там комсомольська організація відзначається бойовістю і активністю. У комсомольських організаціях Новоукраїнського, Долинського, Онуфріївського, Вільшанського районів, Побузького нікелевого заводу Голованівського району ввійшло в практику заслуховувати на комсомольських зборах звіти окремих учасників Ленінського заліку, під особливим контролем тримати ті питання, розділи і пункти особистих комплексних планів, котрі з якихось причин невиконані чи виконані частково. Тут комітети комсомолу дбають про те, щоб для виконання особистих комплексних планів учасникам Ленінського заліку створювалися належні умови: був чітко організований виробничий процес, працювали гуртки художньої самодіяльності і спортивні секції, у тісному зв'язку з життям велося вивчення теоретичних курсів у школах політнавчання.

У комсомольських організаціях заводу чистих металів, виробничого об'єднання «Дніпроенергобудіндустрія», заводу твердих сплавів міста Світловодська, виробничого об'єднання «Олександрівугілля» до проведення Ленінського заліку широко залучається і неспівкова молодь. Комітети комсомолу цих підприємств надають практичну і методичну допомогу учасникам заліку у складанні планів, практикують поєднання їх із соціалістичними зобов'язаннями. Враховуючи досвід і промахи у проведенні минулорічних атестацій, вони на високому ідейно-політичному рівні почали нинішню атестацію. Члени комітетів комсомолу беруть безпосередню участь у її проведенні.

На жаль, у комсомольських організаціях Новгородківського, Олександрівського, Компаніївського районів згадують про Ленінський залік лише під час атестацій, не повертаючись протягом року до питання участі в ньому юнаків і дівчат, виконання ними особистих комплексних планів. Не надають належного значення Ленінському заліку як засобу комуністичного виховання молоді комітети комсомолу міста Кіровограда. У більшості первинних комсомольських організацій обласного центру ще не складені графіки громадсько-політичної атестації, не приступили до її проведення. Як дві краплі води схожі особисті комплексні плани більшості учасників заліку заводу «Ремнотехніка», зовсім їх нема у комсомольців фабрики «Ремвзуття».

В організації Ленінського заліку комітети комсомолу повинні виходити з вимог XXVI з'їзду КПРС, листопадового (1982 р.) Пленуму ЦК КПРС, XIX з'їзду ВЛКСМ — забезпечити єдність ідейно-теоретичної, політико-виховної, організаторської і господарської роботи. Справа честі кожного учасника Ленінського заліку — віддати всі сили і знання, натхненню працюю для втілення в життя рішень XXVI з'їзду КПРС, накреслень партії і уряду.

У цехах Долинського цукрового заводу проходять збори колективів, на яких робітники та інженерно-технічні працівники обговорюють проблеми зміцнення трудової і виробничої дисципліни. Значні резерви підвищення продуктивності праці виявили на них, зокрема, члени одного з кращих на підприємстві КМК цеху мішнотари (керівник Є. Г. Пономаренко, групкомсорг Н. Соловей).

На знімку: під час зборів у КМК.

Фото В. ГРИБА.

РОБОЧІЙ ХВИЛИНИ — СУВОРИЙ ЛІК!

УВАГА! ОБЛАСНИЙ ШТАБ «КОМСОМЛЬСЬКОГО ПРОЖЕКТОРА» І РЕДАКЦІЯ ГАЗЕТИ «МОЛОДИЙ КОМУНАР» ОГЛОШУЮТЬ ГРОМАДСЬКИЙ ОГЛЯД-ПЕРЕВІРКУ «РОБОЧІЙ ХВИЛИНИ — СУВОРИЙ ЛІК!».

Робочий час. Використати його сповна, ефективно — таке завдання сьогодення.

Віддача робочої хвилини залежить від рівня організації виробництва, від того, наскільки відповідально ставиться кожен із нас до виконання своїх обов'язків, від організованості і дисципліни.

Починаючи громадський огляд «Робочій хвилині — суворий лік», обласний штаб «Комсомольського прожектора» і редакція газети «Молодий комунар» сподіваються, що райкоми і міськкоми комсомолу, комітети комсомолу підприємств і будов, організації, колективи і радгоспи, штаби «КП», всі комсомольці активно поведуть боротьбу з втратами робочого часу, проаналізують причини прогулів, запізнь, простоїв, назвуть при цьому конкретних винуватців.

Важливо, щоб факти недисциплінованості, інші порушення не лише оперативно фіксувалися, а й швидко усувалися.

Пропонуємо комсомольським активістам, штабам і постам «КП» провести рейд-перевірку стану трудової дисципліни у своїх виробничих підрозділах. У ході його слід:

1. Виявляти порушення трудової і технологічної дисципліни, називати конкретних порушників.
2. Проаналізувати причини фактів недисциплінованості.
3. Виробити пропозиції для усунення недоліків.
4. Матеріали рейдів висвітлити у випусках «КП».
5. Пропагувати серед комсомольців передовий досвід кращих молодих виробників, цехів, ланок, бригад.

Про результати рейдів просимо повідомляти редакцію.

Чекаємо ваших листів, комсомольські дозорці!

ГРОМАДСЬКИЙ ШТАБ ОГЛЯДУ «РОБОЧІЙ ХВИЛИНИ — СУВОРИЙ ЛІК».

(МАТЕРІАЛИ НА ЦЮ ТЕМУ ЧИТАЙТЕ НА 2-й СТОРІНЦІ).

П'ЯТИРІЧКА:
РІК ТРЕТІЙ

ПЛАН — ЗА ПІВМІСЯЦЯ

Усім відомо, що заміник незбираного молока — особливо цінний продукт для виплодження телят. Достатня його кількість дає можливість колгоспам у кілька разів підвищити товарність молока. Це добре розуміють і працівники пеху, що випускає цей продукт. План на січень — 180 тонн. Уже на сьогоднішній день заміника вироблено на чотири тони більше. Це результат згаданої роботи колективу, яким керує комуніст А. І. Силенко.

Неабияка заслуга в цьому і комсомольців апарат-

ників вакуумних установок Володимира Дорохтея та Світлани Мурашко, старшого майстра Юрія Бабанського, пакувальниці Надії Чабан.

О. ГРУША,
головний інженер Маловисківського заводу сухого молока.

ПРАВОФЛАНГОВІ

Трудівники молочно-варних ферм нашого господарства підтримали ініціативу колективу Побузького нікелевого заводу імені 60-річчя СРСР трудитися під девізом «Честь і слава — по праці». Широким відгук знайшло звернення побужців серед молодих тваринників. У комсомольсько-молодіжних колективах відбулися комсомольські збори, на

яких обговорено питання дисципліни, шляхи підвищення продуктивності дійного стада.

На фермі № 2, яку очолює Т. Ф. Міркушова, молоді трудівники переглянули свої соціалістичні зобов'язання, велику увагу приділивши поліпшенню дисципліни. Середньодобовий надій значно зріс і становить нині 6,6 кілограма молока на корову.

Першість у змаганні утримують молоді трудівниці Валентина Момент, Олена Назаренко та Любова Сень. Торік ці доярки набрали групи нетелей, доклали чимало зусиль, щоб роздоїти їх. Тепер від кожної первістки вони щодня одержують 10—14 кілограмів молока.

В. МАЛИЙ,
зоотехнік колгоспу «Росія».
Новоукраїнський район.

СТО ДОРІГ —
ОДНА ТВОЯ

ТАКИЙ

ХАРАКТЕР

РОБОЧІЙ ХВИЛИНІ—СУВОРИЙ ЛІК

НАШ комсомольсько-молодіжний колектив було створено на початку січня минулого року. А вже в лютому трапилося «ЧП». Тоді якраз я був у відпустці. Одного дня зайшов у контору — дізнатися, як там мої хлопці у відрядженні працюють, і побачив їх у... стінніці «Комсомольського прожектора». Тобто карикатури на них, «загораючих» у робочий час. Дуже прикро стало за свою бригаду. Того ж дня зустрівся з товаришами. Виявилось, не було у них матеріалів... А це значить, що згаяли

тонного вузла: «Старе устаткування, от незабаром буде новий вузол, тоді поставитимемо в строк». Але із того ж старого вузла розчин і бетон нерідко швидше доставляли за сорок кілометрів, у колгосп імені Мічуріна, де ми заводили такий самий будинок, ніж на будівельний майданчик, розташований у Новгородці? А часто буває й таке, що одержуємо розчин під самий кінець робочого дня, і щоб виробити його, бо ж пропаде, змушені затримуватися на годину, а то й більше. Якщо треба, хлопці

Минулого року підсумки соціалізації між бригадами підбивали тільки двічі — за перший та четвертий квартал (в останньому ми зайняли друге місце). Тривалий час не було інженера по праці, а ці об'єкти чомусь переклали саме на його плечі. Тепер цю посаду займає нова людина, якій ще бракує досвіду. То, можливо, пора сказати своє слово профспілковим організаціям?

На всіх нарадах нам, бригадирам, кажуть: не одержали нарядів — до роботи не приступайте. Мають на увазі, що особи, відповідальні за це, повинні давати наряди вчасно. І ось уже закінчується місяць, як ми почали заводити стіни першого поверху, а нарядів так і немає. Який обсяг робіт належить виконати і що ми за це одержимо — невідомо. У деякого з хлопців погіршився настрій. Або таке. Будували підвал з випередженням строків. Залишилося перекрити, а плит немає. Значить, премії за перевиконання, до якої були близькі, нам не бачити?

...У нас хороший колектив. Лідарів немає. Того року, правда, двоє потрапили в бригаду, але наша атмосфера їм не підійшла. Місяць тому взяли до себе учнями С. Пензіна та О. Ковалю, і вони вже мають другий розряд, оволодівають суміжними спеціальностями. Всі члени КМК нагороджені значками «Майстер-умілець». Вдало виступили на обласному конкурсі професійної майстерності В. Калашник. Є серед нас і делегат ХХІV з'їзду ЛКСМУ — групкомсорт Андрій Снісаренко...

Ювілейного року наш КМК виконав будівельно-монтажних робіт на 135 тисяч карбованців, що становить 104 проценти до плану. На 1983-й намітили освоїти 150 тисяч карбованців і впевнені, що справимося. Для цього добиватимемося значного поліпшення виробничої дисципліни, організації справжнього будівельного конвейєра.

А. ІЗЮМОВ,
керівник КМК міжгосподарської будівельної організації,
смт Новгородка.

ШОХВИЛИНИ

В НАШІЙ КРАЇНІ ВИДОБУВАЄТЬСЯ:

1420 тонн вугілля,
1128 тонн нафти разом із конденсатом,
769 тисяч кубічних метрів газу.

ШОСЕКУНДИ

НАРОДНЕ ГОСПОДАРСТВО ОДЕРЖУЄ:

5 тонн сталі,
3,5 тонн прокату чорних металів,
0,5 тонн сталевих труб,
40 тисяч кіловат-годин електроенергії.

Економія праці за рахунок підвищення її продуктивності лише на один процент дає щороку 3 мільярди 800 мільйонів карбованців національного доходу.

КОМСОМОЛЕЦЬ, ЗАПАМ'ЯТАЙ:

І втрачена робоча хвилина — це в масштабах країни рівнозначно втраченій денній праці більше 200 тисяч робітників.

БЕРЕГТИ, ЯК СКАРБ

ДУМКА РОВЕСНИКА

скільки дорожчого робочого часу.

Так, забезпечення матеріалами, технікою і механізмами — для будівельників похи що проблема номер один. І перед нами вона стояла протягом року, відколи працюємо в КМК. Пригадую основні об'єкти, які споруджували в 1982-му. Силососховища у колгоспі «Зоря комунізму» будували з випередженням строків. Та коли дійшли до завершальної стадії — обкладання гідроізоляції, не було бітуму. Празда, без діла тоді не сиділи, бо перейшли на інший об'єкт. Але потім, коли вже завезли бітум, на гідроізоляцію силососховища витратили більше часу: робити «по свіжому» її набагато легше.

Або зняли будівництво у Новгородці 16-квартирного житлового будинку для щебзаводу, яким зайняті нині. Приміром, сьогодні. Вийшли ми на роботу, як завжди, о восьмій ранку. І тільки через сорок хвилин подали нам розчин, а кран — ще пізніше. Чому? Про це ми вже й не питаємо. Водій крана скаже: «Нема гарячої води для радіатора» або «Довго запрапля пальники», або ще що. Працівники розчинно-бе-

завжди затримуються і роблять, навіть вихідного дня вийдуть на майданчик. З матеріального боку для нас вигідно здавати об'єкти достроково, бо ж працюємо за акордно-преміальною системою оплати. Та все-таки хотілося б добиватися перевиконання завдань не за рахунок «штурмівщини» а позачасовий час, а завдяки підвищенню продуктивності праці, яка залежить і від ритмічності, і від фізичних сил робітника. Адже відомо, що під кінець робочого дня продуктивність знижується. Недаремно ж ми, будівельники, останню годину, як правило, використовуємо для того, щоб підготувати фронт робіт на завтра. І в психологічному відношенні це виправдане, бо такі роботи менш відповідальні, ніж, скажімо, кладка цегли.

Крім того, всі ми люди молоді, семеро з десяти — сімейні. Кожному треба бути дома після роботи. Адже сім'я. Вихід — працювати стільки, скільки належить, але з повним навантаженням. До речі, девіз КМК — «Всі 480 хвилин робочого часу — робіт!»

Серед проблем, які негативно впливають на діяльність КМК, назову такі.

ОПЕРАЦІЯ «ХРОНОМЕТР»

Не в ладах з дисципліною

Виявилась частина робітників заводу «Червона зірка». НА ЦЕ ОПЕРАТИВНО ВІДРЕАГУВАВ ШТАБ «КП».

На листопадовому (1982 р.) Пленумі ЦК КПРС підкреслювалось, що для успішного вирішення багатьох соціальних та економічних завдань, які стоять перед країною, нема іншого шляху, окрім прискорення зростання продуктивності праці, підвищення ефективності всього виробництва.

Підвищення ефективності економіки вимагає пасивного поліпшення якості показників. До найважливіших із них нале-

Уже другий місяць комітети ЛКСМУ і штаби «Комсомольського прожектора» проводять республіканську операцію «Хронометр». Її мета — сприяти зміцненню трудової дисципліни, скороченню плинності кадрів, підвищенню ефективності використання робочого часу. Про діяльність дозорців заводу «Червона зірка» під час операції розповідає начальник штабу «Комсомольського прожектора» Анатолій ЧЕРНЯВСЬКИЙ.

жить економічне, раціональне використання робочого часу. Однак цей резерв не завжди використовують сільськогосподарські, не-

якби на роботу з дозволу адміністрації, а також прогнали шороку недодає чимало продукції і наше підприємство.

Включившись у операцію «Хронометр», «спроможности» нашого підприємства провели вже два масові рейди. Під час першого (на початку грудня) контролювали стан трудової дисципліни в цехах заводу під час робочої зміни. Було виявлено ряд грубих порушень правил внутрішнього розпорядку. Частина робітників була сіймана на гарячому при сиробі пронести на територію підприємства спиртні напої. Матеріали рейду були передані на розгляд адміністрації цехів. Порушників трудової дисципліни було покарано.

Минулого тижня ми провели рейд біля проходної корпусу № 90 перед початком першої зміни. Соромно було дивитися, як після сьомої години пробиралися на територію заводу через заповнені щілини у паркані юрби робітників. Це — М. Чепу-

ренко з метизного цеху, В. Губанов і М. Ізюмов, Ю. Зелєнков, В. Назаров і М. Сокурєнко з цеху № 18 та інші.

До сьомої години ранку «розкачувалися», не починаючи роботи, на дільниці складання дисків сошників (старший майстер О. Н. Давиденко). І все через ті ж записання. Зайшли до фарбувально-складального цеху. Тут простояли дільниці по складанню рами з сошниками. Членів комсомольсько-молодіжної бригади Валерія Киряченка не забили вчасно роботою...

Члени штабу «Комсомольського прожектора» дали належну оцінку цим фактам недисциплінованості (підсумки рейду висвітлені у випусках «КП» і заводській багатотиражці). Тепер слово за керівниками цехів, адміністрацією заводу.

Фото В. ГРИБА.

— А Світлани вдома не застане. На фермі вона, допомагає матері. Що то вже за справна дівчина! Справжня тобі доярка. І вичистить у стійлах, і нагодує худобу, і видоїть не гірше досвідчених працівниць. Багато учнів нашої школи майже все літо трудяться в колгоспі, серед них і Світлана.

Вже з півгодини у кабінеті директора школи чекую на Світлану Школяріву. Керівник восьмого класу Злинської СШ № 2 Тетяна Сергіївна Гончаренко розповідає про учнів свого класу, зокрема, про Світлану — про її наполегливість, старанність, любов до тварин.

Нарешті до кімнати входить невеличка на зріст дівчинка з симпатичним ластовинником. Сором'язливо усміхаючись, привіталась. Важко збагнути, як оце тсидіти, з маленькими дитячими руками дівча вправляєється біля худоби. Спочатку вона неохоче відповідала на мої запитання, говорила коротко.

Але настороженість зникла, коли розмова зачепила близьке — справи рідного колгоспу, села.

— Набагато відстаєш від матері? Вона ж у тебе каналер ордена Трудового Червоного Прапора?

— Стараюся завжди бути поруч. Але у мамі 22-річний стаж, а я тільки 5 років тому стала її помічницею, — сміється Світлана. А потім пояснює: — Уперше видоїла корову в третьому класі. Важко мені, дев'ятирічній, було зрозуміти чому доїня, нескладне на вигляд, довго не могла опанувати. Зараз смішно згадувати.

У правільній колгоспу імені Свердлова Світлану маму Марію Олексіївну Школяріву знають не лише як передову доярку (торік намістив намічених 2700 кілограмів молока надоїла понад 3200 кілограмів). Марія Олексіївна завжди готова прийти на поміч, порадити у складній ситуації. Так, працювала доярка Надія Киплунова тек у парі зі своєю матір'ю. Та мати захворіла, і не справлялася з роботою Надія. На допомогу прийшла Марія Олексіївна. Справи пішли на лад.

Ще два роки Світлана буде ученицею. А потім... Чи буде ходити вже давно протоптаню стезею до ферми, чи обере якусь іншу професію? Все вирішить час. А поки що...

Жава у Злинській десятирічці № 2 проходять заняття літературного гуртка «Буревісник», який постійно відвідує і Світлана.

— Особливо цікаво мені дізнаватися про життя республік-сестер і зарубіжних країн, про їхні навчання, громадські справи, відпочинок, — розказує учениця.

Та чи не найулюбленіший предмет у неї — фізвиховання. Не задовольняючись трьома уроками на тиждень, Світлана мало не щодня поспішає на заняття шкільної спортивної секції. Дівчинка візналася, що добра фізична підготовка допомагає їй долати труднощі у навчанні і праці, розвиває витримку, силу волі і, якщо хочете, характер.

Т. ІЛЬЕНКО.
Малозисіаський район.

ТИХА затишна місцина неподалік великої дороги. Старий вітряк і лінія електропередач. І двоє закоханих. Вона — безтурботна, пустотлива. Він — стриманий, небагатослівний, задумливий. Втім, за стриманістю героя — велике, невідоме почуття. Воно вгадується в кожному його жесті, слові.

Такими постають перед глядачами Андрій та Оль-

Образ Аліни до певної міри протиставляється образу Ольги. Безперечно, він став творчою удачею заслуженої артистки УРСР В. Дронової, яка розкрилася тут у ще одній, дещо незвичній для себе якості. Перше враження від Аліни — ділова людина зі зв'язками, яка «все може». Але далі ми разом з артисткою поволі відкриваємо в Аліні все нові й нові

РЕЗОНАНС

«...Мене

не можна

образити»

П'єСА М. ЗАРУДНОГО «ОБОЧИНА» НА СЦЕНІ КРОПИВНИЧАН

га (артисти А. Литвиненко та С. Трохимчук) в перших мізансценах нової вистави кропивничан «Обочина» за п'єсою Миколи Зарудного. І раптом вицання автомобільних гальм вривається в життя цих двох голосом біди. Синій вечір розпанахує різке світло автомобільних фар.

Сталося несправне. Ольга, молода Андрієва дружина, забиває на обочині двох людей. Перша її думка — втекти, доки ніхто не бачив. Перша думка Андрія — про тих людей і про Ольгу. Він вирішив одразу взяти вину на себе. Йому дуже боляче. І це почуття ще гостріше від того, що потерпіла через Ольжину необережність Таня (артистка О. Короленько) — дівчина, котра давно і без взаємності любить його, Андрія.

Потім, впродовж вистави, зі зміною декорацій і місця дії, на задньому плані ає час маячитимуть старий вітряк і лінія електропередач, ніби нагадуючи про ту фатальну мить. Вони символізують у виставі істину просту і вічну: ніщо в житті не мине безслідно. Але яким саме буде той слід — добрим чи навпаки, залежить, насамперед, від самої людини.

Перед глядачем розгортається картина, повна тонкого психологізму й гострого драматизму. Ми знову бачимо Ольгу вже в її міській квартирі. Не одразу вгадуєш в одягненій у шикарну сукню жінці вчорашню дівча. Це сама впевнена господиня, сповнена чарівності й жіночої влади. Зверхність час від часу проривається в її відвертих грубошах на адресу молодшої сестри Аліни (заслужена артистка УРСР В. Дронова). Ні, Ольгу не мучить каяття. Щоправда, вона боїться. Боїться за себе. Тому вважає за потрібне грати перед Андрієм відчай. Бо вона з тих, хто «вміє жити». З тією ж легкістю, з якою сприйняла жертву Андрія, Ольга перекладає на плечі Аліни турботу про нього, засудженого за невчинений ним злочин на три роки позбавлення волі. У виставі перед глядачем розкривається образ Ольги у всій потворності її споживацького ества.

достоїнства — її чесність, чуйність, зневагу до ситої показної добропорядності... В фіналі спектаклю Аліна — людина, яка знайшла опору в друзях, яка знову повірила в людей. Певно, це закономірно, що саме у стосунках з молодшою сестрою особливо контрастно проявляється міщанська натура Ольги.

Дуже адалими бачаться у виставі дуети В. Дронова — С. Трохимчук, О. Короленько — А. Литвиненко, А. Любенко — І. Терентьев. Цікавий, колоритний образ сільського листоноші створив заслужений артист УРСР І. Терентьев. В цілому актори, що взяли участь у виставі, склали гарний ансамбль. Тому, безперечно, сприяли добрий смак режисера М. Галаненка у вирішенні мізансцен, відчуття міри в художньому оформленні спектаклю (художник М. Кужелев), прекрасне музичне оформлення (В. Пінчук). Музика протягом спектаклю не супроводжує його, а ніби витікає з самої дії, допомагаючи й збагачуючи її чуттєву палітру.

Як хвала людині сприймаються у контексті вистави слова Аліни: «Якщо я маю свої переконання, мене не можна образити». Так відповідає вона Ользі на її грубощі. Спектакль — це своєрідні роздуми про людське в людині, про невідомість цього людського. Не Андрій, не Аліна й не Таня опинилися на обочині життя. Потрапила туди — і це закономірно — «сезнаюча» Ольга. Її призвели до того власна душевна глухота, безпринципність і корисливість. Втім, автор і постановники спектаклю не розставляють остаточно всіх крапок над «і». Тому що вірять в людське в людині. Тому що життя продовжується.

Появу цієї сучасної, соціально загостреної драми на сцені кропивничан можна лише вітати. Вона засвідчила, що колектив театру в постійному пошуку, що у ньому поряд з майстрами сцени старшого покоління впевнено утверджується молодь.

П. СЕЛЕЦЬКИЙ.

ПЛАНЕТА

ЗАРУБІЖНИЙ КАЛЕЙДОСКОП

На жвавому

місці

Марджорі Хоуей, жінка невеликого американського міста Мілфорд у штаті Пенсільванія, якимсь чином потрапила на світанку від гуркоту під її вікнами. Вона вилетіла на вулицю і зашверкала від подиву: у палисаднику лежав перекинутий рефрижератор, з якого висипалася ціла гора заморожених індичок. Це трапилося дев'ять років тому. Відтоді в палисаднику перед будинком перекидалися грузовики, навантажені овочами, коробками з дитячим харчуванням, копченими онокорками. Визирнувши якось у вікно, М. Хоуей побачила, що по газону розгукують кількості курчат. Всього на її пам'яті 19 таких випадків.

«А одного разу, — розказала 67-річна американка кореспондентові газети «Інтернешнл геральд трибун», — в моєму палисаднику виявився експериментальний літак американських ВПС. Він вилетів з трайнера на повороті».

За день, писала газета, перед будинком Хоуей проїздив близько трьох тисяч великогазових грузовиків.

«Паспорт»

для алмаза

Розгук злочинності на Заході досяг безпрецедентних масштабів. Особливо турботи бюстотелям порядку завдають винаходи коштовностей. Справа в тому, що знайти вкрадений алмаз важко, але це важко його впізнати: коштовності бувають схожі як дві краплі води.

Американські фізики Роберт де Віз і Рой Теффт запропонували оригінальний засіб для маркірування коштовностей. Вони радять наносити на каміні невидиму татуировку. Зробити це можна з допомогою апарату, застосованого для ювелірної роботи інтегральних схем. Його випромінювання проникає в найтвердіші тіла. На одній із граней алмаза можна намалювати букви бо цифри. «Ювеліри» не проникають глибоко — всього лише на тисячну частку міліметра від поверхні. Цінності алмаза це не зменшує, тому що знаки невидимі. Але варто потерти камінець шерстяною ганчіркою, як у ньому виникне електричний заряд. І знаки чітко проступають, особливо коли алмаз поспитати тальком.

З допомогою найновішої техніки кожний алмаз ніби одержує власний паспорт.

(ТАРС).

(АПН).

ПРИЧИНИ

ЗЛОЧИННОСТІ —

СОЦІАЛЬНІ

ВАШІНГТОН. (ТАРС). Дедалі більша кількість молодих американців потрапляє в сіті кримінального світу. Про це свідчить доповідь, підготовлена американським юридичним інститутом у Сахараменто на замовлення міністерства юстиції.

Як зазначається в документі, в 27 з 60 взятих доволіно американських міст існують «серйозні проблеми» з організованою злочинністю серед молоді. Особливо серйозне становище створилося на західному узбережжі США, і насамперед у штаті Каліфорнія, в кожному з великих міст якого діють банди. Однак, зазначають автори доповіді, за останні роки гангстерські зграї почали з'являтися і на вулицях невеликих міст.

В основі зростання злочинності серед молоді лежать соціальні причини. Головна з них — відсутність надії дістати роботу. Безвихідність штовхає молодих американців на шлях злочинців. Не останню роль відіграє при цьому пропаганда американськими засобами масової інформації культу насильства, жорстокості.

Працюють роботи

БЕРЛІН. Управління потужним, 300-тонним пресом, який став до ладу на заводі пневмотехнічного устаткування, доручено «механічним операторам» — роботам. Бригаду з одиннадцяти висококваліфікованих робітників переведено на інші ділянки, де необхідна творча праця людини. Використання роботів і маніпуляторів при обслуговуванні преса дало змогу збільшити випуск продукції. Замість колишніх шести хвилин на виготовлення однієї деталі агрегат тепер затримує лише 50—70 секунд. Крім того, завдяки точності і злагодженості роботи автоматів витрати матеріалів скоротилися майже на 30 процентів.

(ТАРС).

(АПН).

«Посланців Ізраїлю з блакитними зірками Давида і знаками компанії «Ел-Ал» на фюзеляжах більше не побачать на аеродромах найбільших столиць світу». У такому сентиментальному тоні писала ізраїльська преса про рішення уряду країни розпустити національну авіакомпанію. У той же час ряд оглядачів у Ізраїлі, сусідній Йорданії та інших країнах, коментуючи фінансовий крах «Ел-Ал», справедливо відзначали, що він символізує кризу ізраїльської економіки.

У питанні, чому віддати перевагу, виробництву гармат чи масла, сіоністські правителі давно вибрали перше. Перетворили Ізраїль у милітаризовану державу

Нова військова авантюра призвела до поглиблення економічних проблем. Вторгнення в Ліван, яке спочатку розглядали в Ізраїлі мало не як веселу прогулянку, перетворилось у триаулу криваву війну, кінця якій не видно. Вона обернулася не тільки сотнями вбитих і тисячами поранених, а й новими економічними потрясіннями. Міністр фінансів Ізраїлю Арідор нещодавно публічно оголосив, що рівень інфляції цього року вже перевищив 130 процентів. Згаданий нами крах «Ел-Ал» також розглядається як результат ліванської війни, тяжкі наслідки якої не могли не позначитися на економіці держави в цілому.

Вторгнення в Ліван

ІЗРАЇЛЬ: ПРОБЛЕМИ ЗАГОСТРЮЮТЬСЯ

вони зробили його знаряддям здійснення своїх агресивних експансіоністських амбіцій. Історія Ізраїлю — це історія безперервних агресивних воєн проти сусідніх арабських країн, розширення за їх рахунок ізраїльської території. Але, як відомо, війни вимагають величезних коштів, породжують загострення політичних, соціальних, економічних проблем.

За даними західних джерел, тільки цього року третина державного бюджету Ізраїлю, який складає близько 17 мільярдів доларів, була виділена на військові витрати. Ще одна третина бюджету виділяється на виплату зовнішнього боргу. Левиша частка цих коштів використовується для виплати кредитів, виділених головним чином на придбання військової техніки і озброєння. За підрахунками західних економістів, зовнішній борг Ізраїлю досяг воістину величезної для країни суми — 21 мільярд доларів. Хвору економіку Ізраїлю неспроможна врятувати навіть щедрі фінансова допомога США. Минулого року вона перевищила суму 2 мільярди доларів.

Економічні і фінансові нелади, викликані величезними військовими витратами, важким тягарем лягають на плечі ізраїльських трудящих. За ізраїльськими статистичними даними, минулого року вартість життя в країні щомісяця підвищувалася більш ніж на десять процентів. Не раз протягом року зростали ціни на продовольчі товари, у тому числі й на найнеобхідніші, на бензин, збільшилася плата за проїзд у громадському транспорті. Згідно з цими ж даними рівень інфляції за минулий рік перевищив сто процентів.

викликало і бурхливе зростання антивоєнних настроїв у країні. На початку агресії багато хто в Ізраїлі вважав, що операція «Мир для Галілеї» може справді привести до миру. Але у міру того, як ізраїльська армія все глибше закривала в ліванському болоті, ці настрої розпалювалися.

По всій країні прокотилася хвиля масових антивоєнних демонстрацій, у яких брали участь сотні тисяч людей. Десятки жителів Єрусалима провели одноденну голодовку перед урядовими спорудами в знак протесту проти війни в Лівані.

На адресу уряду надходять листи, котрі застерігають дії ізраїльських властей. «Пам'ятайте, що вам не уникнути чесного суду історії і народу; ваша війна покличе вас ганьбою завжди», — говорилося в одному з листів, опублікованих ізраїльською газетою «Ал Гамішмар».

Кривава різанина в таборах палестинських біженців Сабра і Шатіла призвела до ще більшої ізоляції Ізраїлю у всьому світі. Престиж уряду Бегіна у країні впав як ніколи низько. Якби вибори в кінесет відбулися одразу ж після трагедії Сабри і Шатіли, відзначала преса, блок «Лікуд» безумовно не зміг би перемогти.

Однак проста заміна уряду Бегіна навряд чи зможе автоматично привести до розв'язання проблем Ізраїлю, котрі загострилися. Тільки відмова від агресивної зовнішньої політики, повернення загарбаних арабських земель їх справжнім власникам можуть відкрити шлях до нормального розвитку країни, подолання дедалі зростаючих труднощів.

В. КЕДРОВ,
власкор АПН.

Амман.

Вперше після другої світової війни рівень безробіття в Західній Європі перевищив 10 процентів. Найвища кількість безробітних зареєстрована в Бельгії — понад 14,8 процента працездатного населення країни. Значна частина «зайвих людей» — молодь віком від 17 до 24 років.

На знімку: ці молоді люди прибули з різних країн «Спільного ринку» в Брюссель до будинку штабквартири ЕЕС, щоб вимагати забезпечення зайнятості серед населення.

(Фотохроніка ТАРС).

Минулий рік був насичений багатьма цікавими спортивними турнірами, під час яких радянські спортсмени демонстрували високу майстерність на всесоюзних і міжнародних аренах. Представники Кіровоградщини теж мали певні здобутки,

А непокоїться є чому. Результати VIII Спартакіади УРСР засмучують — збірні області навіть не наблизились до призерів у своїй групі — п'ять з восьми. І в республіканському соціалістичному змаганні наша спор-

Передусім — згуртованість

КЛИЧЕ
СПАРТАКІАДА

виступаючи на турнірах VIII Спартакіади України і III республіканських та всесоюзних спортивних молодіжних іграх. Ми вітали наших плавців, стеновиків, самбістів, дзюдоїстів, борців класичного стилю, боксерів, гімнастів.

Набрати на іграх 2190,5 очка і вийти на друге місце у своїй групі — це, звичайно, досягнення.

Відрадно, що поживали роботу багато низових колективів фізкультури. Масові змагання пройшли на Світловодському заводі чистих металів, в Кіровоградському машинобудівному заводі створено клуб любителів бігу. Щодня на старті виходять більше 160 побужків, яких очолює ентузіаст своєї справи Євген Ятушенко. А в світловодців знову зростає на стартах за місцем проживання — серед дітей, підлітків, спортивних сімей.

Нині приціл на Спартакіаду, на розгортання масовості в колективах фізкультури. Щоб зробити крок вперед, ми хочемо примножити досягнуте і самокритично оцінити про-

тивна організація серед крайніх.

Чому так сталося? Рух уперед зупинила міжвідомча неузгодженість, низький рівень навчально-тренувального процесу. І це призвело до того, що на республіканських і всесоюзних змаганнях представники області за кількістю зайнятих 1—6 місць залишилися далеко позаду своїх суперників. Багато спортсменів навіть рекордів області не можуть перекрити 5—8 років.

В інших областях, скажімо, збірні виручають вихованці студентського товариства. А представники Кіровоградської області «Буревісника» за кількістю розрядників падають за дні — тут лише 86 процентів з тих, хто займається систематично спортом, виконує розрядні нормативи. Або інший факт: якщо середня цифра підготовлених значків ГПО в колективах «Колоса» по республіці становить (від кількості населення) 13,7 процента, то в нашій області лише 13,2. Нижчі показники порівняно з середньореспубліканськими і в колективах «Локомотива». Більшість наших обласних рад спортивних товариств не виконали завдань по підготов-

ці майстрів спорту СРСР. Звідси й загальне відставання.

Часом наші фізкультурники не можуть нахвалитися красномовними цифрами. Представники спорткомітету спробували уточнити їх. Але в багатьох колективах Бобринецького району, наприклад, вони не знайшли протоколів, що свідчили про те, що юнаки та дівчата справді склали нормативи ГПО. Або так. Із 122 хлопців-десятикласників, яким незабаром доведеться йти до армії, лише 25 підтвердили нормативи з метання гранати, 7 — з нульової стрільби. Потім 132 із 154 не виконали нормативу на стометрівці, 51 із 121 — з підтягування на перекладині. Чого ж тоді варті ті звіти? Чому на місцях не притягають до відповідальності ономасилиювачів?

Справні були цифри в Новоархангельську, мовляв, в напрямку масовості все гаразд. Та дозволяє не поспирити, що в колективах фізкультури цього району легкою атлетикою регулярно займаються сотні юнаків та дівчат. Якби було так, то під час весняного легкоатлетичного кроку на старті вийшли б представники всіх 18 колгоспних колективів фізкультури, а не... трьох. Такий же стиль роботи в Добровеличківці, котрі рапортують про велику кількість підготовлених значків ГПО і в той же час не можуть виставити на обласні турніри своїх команд, а коли вони і приїжджають на них, то не мають залінових очок у багатьох видах програми.

МІРЛОМ стану спортивно-масової роботи на місцях є результати обласної спартакіади сільських і селищних Рад народних депутатів. Якщо гайворонці, скажімо, на цих стартах набрали 224 очка (вони очолили турнірну таблицю), то новоміргородці лише 21. У сімох видах програми останні зовсім не брали участі. Підкреслено, що спортсмени цього району за п'ять років на спартакіаді не могли піднятися вище 15 місця. Подібне і в Світловодському, Петрівському, Добровеличківському районах.

Тривають нові спартакіадні старты. Складові успіху наших спортсменів на цих відповідальних стартах залежать від вирішення серйозних проблем. Фізкультурні та комсомольські активісти мають подбати про будівництво нових і належну експлуатацію наявних спортивних баз. Докорінно повинні переглянути свій стиль роботи тренери. Та й від самих спортсменів ми чекаємо чимало.

І ще про одне не слід забувати в нашій роботі: Спартакіада — не тільки для тих, хто змагається на фінальних турнірах. Воно кличе на нові старты кожного фізкультурника. Тож і цього року в колективах треба практикувати нові форми організації спортивно-масової роботи, залучати до змагань максимальну кількість юнаків і дівчат, шукати резерви.

О. БЕРЕЗАН,
голова облспорткомітету.

Уже п'ять разів за останні три роки доярка колгоспу імені Шевченка Ульянівського району Катерина ГРАБЧАН займала призові місця на першості обласної «Колоса» з багатоборства ГПО.

Фото С. ФЕНЕНКА.

«ЧИ ЗАТИШНО «СЕРЕДНЯКАМ?»

— під таким заголовком 9 грудня минулого року у газеті були опубліковані нотатки із засідання облспорткомітету, в яких йшлося про недоліки в роботі колективів фізкультури Вільшанського району. Матеріал був обговорений на спільному засіданні районного спорткомітету та бюро райкому ЛКСМУ. Критичні зауваження газети визнано правильними.

Як повідомили голова Вільшанського райспорткомітету В. Малков та секретар райкому комсомолу В. Троїцький, на цьому засіданні інструктором-методистом по спорту колгоспів імені Димитрова та імені 40-річчя Жовтня Г. Яковлеву і В. Енлеми сурово вказано на незадо-

вольну організацію спортивно-масової роботи в колективах фізкультури, недбале ставлення до ведення спортивної документації.

Звернено увагу завідуючого стадіоном «Колос» В. Яценюка на неефективне використання спортивної бази, відсутність графіка занять спортивних секцій.

Здійснено ряд заходів по поліпшенню спортивно-масової роботи в районі:

— складено розклад занять спортивних секцій на зимовий період;

— створено секцію з класичної боротьби на стадіоні «Колос»;

— організовано шаховий гурток при районному Будинку піонерів;

— закуплено спортінвентар;

— обладнано спортивну кімнату за місцем проживання;

— правління колгоспу імені Леніна (с. Ясипівка) допоможе місцевій школі в ремонті спортивного залу;

— закінчується обладнання спортивного залу у Вільшанці;

— проведено рейд-перевірку готовності спортивних споруд до роботи в зимовий період.

СЕСІЯ, СЕСІЯ, СЕСІЯ...

ІДЕ СЕСІЯ

Фото В. ГРИБА.

Жаркий місяць січень

Біля входу в Кіровоградський машинобудівний технікум юрляться хлопці і дівчата. З їхніх розмов найчастіше чути слова «конспект», «залик», «підручник», «бібліотека»... Відразу здогадуєшся — у них сесія.

У коридорах навчального закладу панує напружена тиша. Ось білявій юнак припав вухом до дверей аудиторії, де його однокласники здають екзамен. Шікаво, як там?

Дві учениці вже втомилася від тривожного чекання і, ніби забувши про попередній іспит, діляться своїми планами про наступні довгождані канікули.

Для учнів групи 1-82 1/10 інструментального відділення екзамен з технології обробки металів перший після іспитів на свідомство про середню освіту. Схвильовано зустрічають кожного, хто вже склав екзамен. Після традиційного «Ну, що?» учня

напередбачають запитаннями:

— Який білет витягнув?

— А додаткові питання були?

— Як настрій у викладачів?

— Все нормально. П'ятірка!

— Ну, а в тебе який настрій? — запитують Люду Гладковську.

— Звичайно, без хвилювань не обходиться, жоден екзамен. А тут ще й новий предмет. Хіба ж буде спокійним? — А ще декого з нас лякають самі назви спеціальних предметів. Так, почали нам читати курс з технології обробки металів методом різання. Спочатку нічого нічого не зрозумів. Потім, коли почали серйозно займатися предметом, виявилося, що ця дисципліна має багато схожого з тими предметами, котрі вчили в школі.

Минула інша година. Із незаповненими заліковками залишилися всього кілька учнів. А ті, хто склав екзамен, весело обговорювали свої плани на канікули. Для них сесія вже позаду...

Т. КУРЛЮК.

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой коммунар» —
орган Кіровоградського
обласного комітету
ЛКСМ України.

На українському мові.

НАША АДРЕСА:

316050, МСП,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ВК 25223.

Індекс 81103.

Обсяг 0,5 друк. ар.

Зам. № 33. Тираж 55 500.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділу комсомольського життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди і учнівської молоді — 2-46-87; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; нередакційної — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Газета виходить у півторці, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.